

Og en dag kom de og hentede dem, der skrev skuespil, men jeg skrev jo ikke skuespil, så jeg protesterede ikke.

Og en dag kom de og hentede jøderne, men jeg var jo ikke jøde, så jeg protesterede ikke.

Så kom de og hentede mig, og så var det for sent.«

Der er ingen tvivl om, at én ting er lovgivning om racisme og imod racisme og nazisme, en anden ting er meget klare holdninger. Og når ret skal være ret, glædede det mig derfor, at Fremskridtspartiets politiske melding på det her felt også var klar og utvetydig. Det lover godt for, at vi ikke kan se frem til tyske tilstande, og at vi kan holde os væk fra tysk lovgivning på feltet, fra tyskinspireret lovgivning. Jeg tror, at vi ved hjælp af klare holdninger og meldinger på de her felter også kan holde den vigtige balance, når det gælder ytringsfrihed, at vi kan overholde det, vi er kendt for, nemlig at vi ikke straffer folk for, hvad de mener, uanset hvor usmageligt det måtte være, men straffer dem, hvis de begår overtrædelser i praktisk handling, og alligevel kan undgå, at Danmark bliver fristed for nazistisk propaganda, som vi ikke ønsker det skal blive.

Tak for en god debat. Jeg ser frem til et godt samarbejde.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Først vil jeg gerne kvittere for statsministerens venlige og imødekommende bemærkninger vedrørende den fremstrakte hånd om samarbejde, som vi kom med. Det lover jo meget godt.

Når så statsministeren her afslutningsvis glæder sig over, at vi kan runde denne åbningsdebat af, uden at vi skal til at stemme om dagsordener, må jeg sige, at vi deltager helt i statsministerens glæde over det, men må jeg minde statsministeren om, at da vi igennem 10 år havde skiftende borgerligt-liberale regeringer og dermed også 10-11 åbningsdebatter, der meget hyppigt sluttede med afstemning om dagsordener, hvem var det da, der i høj grad var anledning til, at der skulle stemmes om dagsordener ved åbnings- og afslutningsdebatter? Det var netop Socialdemokratiet.

Det skift, der er sket her – og jeg synes, det er godt, at vi kan have en debat, der ikke nødvendigvis skal ende med et dagsordensslagsmål – er udtryk for, at der i hvert fald på oppositionsbænkene er sket et kvalitativt løft.

I statsministerens meget lange svartale var der jo en hel del, som statsministeren gik uden

om, og der var faktisk også mange ting, som jeg kunne have lyst til at gå ind i en diskussion om. Men jeg vil lade alt det ligge og koncentrere mig om ét eneste punkt, hvor jeg havde forventet at statsministeren ville have sat tingene på plads efter den forvirring, der i de seneste uger er opstået om regeringens politik.

Det, jeg tænker på, er spørgsmålet om Øresundsforbindelsen. Jeg vil gerne slå fast, at Venstre vedstår aftalen om etablering af en Øresundsforbindelse med de forudsætninger, der er lagt ind i projektet, nemlig at Øresundsforbindelsen skal betales af dem, der bruger den, og det vil altså sige med den forudsætning, at Øresundsforbindelsen skal etableres, uden at der kommer skattekroner i projektet. Det har været vores helt klare, og jeg kan også sige ufravigelige forudsætning igennem hele dette forløb.

For nylig blev der skabt tvivl om det spørgsmål, ved at bl.a. hr. Helge Mortensen kom med udtalelser, der kunne pege i retning af, at Socialdemokratiet er ved at fravige det standpunkt, at der ikke må komme skattekroner i Øresundsprojektet, men at forbindelsen helt og fuldt skal betales af dem, der bruger forbindelsen. Jeg troede, at statsministeren ville have benyttet denne åbningsdebat til én gang for alle at få sat de ting på plads.

Derfor vil jeg nu bede statsministeren om at bekræfte, at regeringen stadig væk holder fast i den klare forudsætning, at Øresundsforbindelsen skal etableres, uden at der kommer skattekroner i projektet, at den skal betales af dem, der bruger forbindelsen. Jeg vil bede statsministeren bekræfte, at det stadig er regeringens politik.

Dernæst vil jeg bede statsministeren bekræfte, at det er en samlet regering, der står bag den politik. Nu burde det jo være en forudsætning, som man ikke engang behøvede at diskutere, men når jeg alligevel rejser spørgsmålet, er det i anledning af, at økonomiministeren under stor offentlig opmærksomhed har forladt den såkaldte politiske følgegruppe.

Jeg vil bede statsministeren bekræfte, at det ikke har nogen som helst praktisk betydning, altså at økonomiministeren står fuldt og helt bag regeringens politik, nemlig at holde fast ved aftalen med den svenske regering om etablering af en Øresundsforbindelse. Jeg vil bede statsministeren bekræfte, at det er en samlet regering inklusive økonomiministeren, der stadig væk står bag de beregninger af projektets rentabilitet, som regeringen tidligere har præsenteret for-